

Arrest

nr. 256 796 van 18 juni 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 3 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 mei 2021.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat L. RECTOR, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die op 12 april 2021 de toegang tot het Belgisch grondgebied werd geweigerd, is toegekomen in Zaventem met vlucht X uit Kigali/Entebbe. Zij diende op 12 april 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Er werd beslist tot afgifte van een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, het gesloten centrum te Holsbeek.

1.2. Op 22 april 2021 nam de Dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoekster meerderjarig is, gelet op de documenten waarmee zij reisde en gezien uit leeftijdsonderzoek bleek dat zij 20,8 jaar oud was met een standaarddeviatie van 2,5 jaar.

1.3. Op 25 mei 2021 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster op 26 mei 2021 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 12/04/2021

Overdracht CGVS: 27/04/2021

Dit dossier betreft een situatie waarvoor artikel 57/6, §2 van de Vreemdelingenwet voorschrijft dat bij voorrang een beslissing wordt genomen. Artikel 57/6/4 van de Vreemdelingenwet machtigt mij de huidige beslissing te nemen tijdens uw vasthouding aan de grens. Op basis van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet, werd er een versnelde procedure toegepast in dit dossier.

U werd gehoord in het gesloten centrum Holsbeek van 09:56 tot 13:00 met bijstand van een tolk Tigrinya. Uw advocaat, meester Freys loco meester Rector was gedurende het volledige persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U beweert over de Eritrese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Dekemhare. Hier hebt u heel uw leven gewoond tot aan uw vertrek. U woonde in de wijk Amhurec en u bent Tigrinya van etnie. In Dekemhare ging u naar de Faith Mission school tot in het tweede middelbaar. In het tweede middelbaar, net na u het nieuwe schooljaar begon, besloot u om te stoppen met school om uw zieke moeder bij te staan in het huishouden. Omdat u niet meer naar school ging, werd u opgeroepen om u te melden voor de militaire dienst. Tot twee maal toe kwamen ze u bij u thuis zoeken, maar u verstopte zich bij uw buurvrouw. Vanwege deze oproeping, vroeg u aan uw neef om u te helpen om het land te verlaten. In het begin van het jaar 2020 kon u samen met een smokkelaar naar de grens van Ethiopië gaan, waarna u bij uw neef in Lafto, Addis Abeba verbleef. Uw neef heeft u geholpen om met een andere smokkelaar verder te reizen naar België. U hebt in Ethiopië een vlucht genomen naar België. Op 12 april 2021 werd u door de luchthavenpolitie onderschept zonder documenten, en diende u een verzoek tot internationale bescherming in aan de grens.

Ter staving van uw verzoek legde u geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 en 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er werd vastgesteld dat uw Eritrese nationaliteit, en het feit dat u werkelijk van Eritrea afkomstig bent, niet betwist kan worden. Het dient echter benadrukt dat het feit dat uw Eritrese nationaliteit niet betwist wordt, los staat van de vraag of u uw land van herkomst, namelijk Eritrea, al dan niet illegaal heeft verlaten. Immers, indien u Eritrea niet illegaal zou hebben verlaten, kan niet ingezien worden om welke redenen u

een vrees zou koesteren bij terugkeer naar Eritrea. In dit opzicht dient opgemerkt, dat u door uw ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot uw reisweg, allerm minst geloofwaardig heeft weten te maken dat u Eritrea werkelijk illegaal heeft verlaten.

Ten eerste zijn uw verklaringen over uw manier van reizen naar Europa tegenstrijdig met de vaststellingen die gebeurden na uw aankomst op de luchthaven van Zaventem. U beweert dat u in Ethiopië een vlucht hebt genomen naar België (notities persoonlijk onderhoud p. 5) en dat u nog nooit in een ander land geweest bent dan Eritrea en Ethiopië (notities persoonlijk onderhoud p. 26). Uit het verslag opgemaakt door de luchtvaartpolitie op 12 april 2021 blijkt dat, gebaseerd op de camerabeelden, u op een vlucht afkomstig vanuit Kigali/Entebbe zat, en dus niet op een vlucht vanuit Ethiopië. U maakt nergens gewag van via Oeganda of Rwanda gereisd te hebben, en geconfronteerd met deze informatie herhaalt u enkel tot twee maal toe dat u van niets weet, en dat u enkel weet dat u in Ethiopië was. De verantwoordelijkheid berust op u om duidelijkheid te scheppen over de plaatsen waar u overal geweest bent alvorens u naar België kwam en aangezien u beweert ook geen tussenstop te hebben gemaakt voor u naar Brussel kwam (notities persoonlijk onderhoud p. 28) slaagt u er niet om een duidelijk en waarheidsgetrouw beeld te geven. Gezien het belang van uw reisweg in de beoordeling of u al dan niet op illegale wijze Eritrea hebt verlaten, is het noodzakelijk dat u kan verklaren hoe u op een vlucht afkomstig uit Kigali terecht bent gekomen. U verklaart echter enkel dat u vanuit Ethiopië gereisd bent. U werd gevraagd om uit te leggen van welke luchthaven in Ethiopië u dan wel gereisd zou hebben (notities persoonlijk onderhoud p. 5), maar u weet de naam niet van deze luchthaven. Vervolgens antwoordde u ook nog foutief op de vraag in welke stad de luchthaven gelegen is, want hoewel 'Lafto' een deel van Addis Abeba is, is dit niet het stadsdeel van Addis Abeba waar de luchthaven gelegen is. Op geen enkele manier slaagt u er in om aannemelijk te maken dat u conform uw verklaringen, vanuit Ethiopië naar België reisde. Naar het einde van het persoonlijk onderhoud toe werd u nogmaals de kans geboden om meer informatie te verschaffen over uw beweerde vertrek uit Ethiopië, zo werd u nogmaals de naam van de luchthaven gevraagd, en u werd zelfs de kans geboden om uit te leggen hoe de luchthaven van Ethiopië er dan uitzag. U antwoordde echter enkel dat het een groot gebouw is, wat een beschrijving van zowat elke luchthaven is, en waarmee u zeker niet aantoonde dat u ooit op een luchthaven van Ethiopië was (notities persoonlijk onderhoud p. 28). Verder kon u ook niet vertellen met welke luchtvaartmaatschappij u naar België vloog, of hoe het logo van de luchtvaartmaatschappij er uit zag of welke kleur het vliegtuig had. De verklaring dat u niet goed gekeken hebt, verschoont u er niet van om hier niet alle informatie te geven die u zich kan herinneren. U beweert immers op dat moment alleen in een vliegtuig te zitten op weg naar Europa, waarbij u al uw familieleden achterlaat. Een dergelijke gebeurtenis moet een indruk op u hebben achtergelaten, en er kan van u verwacht worden dat u toch iets hierover kan vertellen.

Met betrekking tot uw vertrek uit Ethiopië legde u verder nog andere gebrekkige verklaringen af. U kan geen vliegticket voorleggen waarmee u naar België reisde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12) en beweerde later zelfs dat u geen vliegticket bij zich had bij aankomst in België (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 28). De reis vanuit Ethiopië zou in hadden zijn geweest van een smokkelaar, maar deze smokkelaar is niet mee naar België gevlogen (notities persoonlijk onderhoud p. 28), dus dan hebt u logischerwijze zelf stappen moeten ondernemen om te boarden, door de douane te gaan. Geconfronteerd met het feit dat u dan toch zeker in het bezit had moeten zijn van een vliegticket, houdt u vol dat u niets bij de hand had en dat u van niets weet (notities persoonlijk onderhoud p. 28). Eerder beweerde u nog dat de smokkelaar u zou hebben 'binnengelaten' doorheen de controle op de luchthaven, maar hoe hij dat gedaan zou hebben, kan u dan weer niet vertellen (notities persoonlijk onderhoud p. 11). Wat betreft de smokkelaar die u zou geholpen hebben om op een vlucht naar België te komen, kan u ook niet vertellen wat de naam van de smokkelaar is, hoewel hij u opwachtte aan de luchthaven (notities persoonlijk onderhoud p. 11). Het is inderdaad mogelijk dat uw neef in Ethiopië die smokkelaar geregeld zou hebben gehad, maar dan nog kan er van u verwacht worden dat u verklaringen over deze smokkelaar kan afleggen. Ter voorbereiding van uw vertrek zou u ook niets moeten doen om bijvoorbeeld reisdocumenten in orde te brengen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p.24) en u moest enkel opdagen op de luchthaven om daar de smokkelaar te ontmoeten. Het is niet aannemelijk dat er aan uw vertrek niet meer voorbereiding vooraf ging, waarvan u op de hoogte zou moeten zijn. U maakt immers een internationale - zelfs intercontinentale - vliegreis wat toch de nodige voorbereiding en documentatie vereist.

Dat u op een dergelijke manifeste wijze ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw reis naar België ondermijnt volledig de geloofwaardigheid van de omstandigheden waarin u beweert Eritrea te hebben verlaten. U beweert immers van Eritrea naar Ethiopië gevlucht te zijn en geen andere landen bezocht te hebben, dus al zeker niet Oeganda of Rwanda. Daar het niet geloofwaardig is dat u effectief vanuit Ethiopië naar België gevlogen bent en u ook niet meewerkt om duidelijkheid te scheppen

over uw effectieve reis, heeft dit een negatieve weerslag op de beoordeling van uw beweerde illegale vlucht uit Eritrea.

Wat betreft uw beweerde vertrek uit Dekemhare en Eritrea dient daar ook de vaststelling te worden gemaakt dat uw verklaringen op bepaalde cruciale vlakken de nodige mate van detail en doorleefdheid ontbreken. Ten eerste kan u wederom niet meer de naam zeggen van de smokkelaar die u geholpen heeft om Eritrea te verlaten (notities persoonlijk onderhoud p. 19). Gevraagd naar hoeveel u de smokkelaar moest betalen, kan u ook dat niet zeggen, het zou allemaal geregeld zijn via uw neef en uw moeder. Net zoals bij uw verklaringen over uw reis vanuit Ethiopië naar België, laat u het na om duidelijkheid te scheppen over de persoon wie u begeleidde in uw reis. Dat u zelfs uw moeder nooit gevraagd zou hebben hoeveel u/uw familie moest betalen aan de smokkelaar voor de reis, toont een passiviteit aan ten opzichte van uw eigen lot die niet aannemelijk is (notities persoonlijk onderhoud p. 19). Naar uw eigen verklaringen bent u ook zeer onvoorbereid vertrokken, u nam geen geld mee en zelfs geen documenten, want daar had u niet aan gedacht (notities persoonlijk onderhoud p. 19). Van iemand die zijn land ontvlucht kan er wel een meer doordachte verklaring verwacht worden waarom hij aan zo een tocht begint zonder documenten mee te nemen. Wat verder ook weinig aannemelijk is, is dat de smokkelaar u met de auto vanuit Dekemhare meenam in het midden van de nacht. U beweert immers zelf dat er in het midden van de nacht geen auto's rondrijden (notities persoonlijk onderhoud p. 21), wat dus die ene auto dan ook extra moet doen opvallen in de stad op dat uur van de dag. Vanuit May Edaga zouden jullie dan te voet zijn verder gegaan, maar waarom jullie dan de auto achterlieten weet u niet, u zou het de smokkelaar ook weer niet gevraagd hebben (notities persoonlijk onderhoud p. 21). U hebt dan nog verder een tocht van ongeveer een dag te voet afgelegd vanaf Mai Edaga, en gevraagd wat u is bijgebleven van deze tocht, kan u enkel zeggen dat jullie Mai Aini in de verte hebben zien liggen (notities persoonlijk onderhoud p. 21-22).

Tot slot getuigen uw verklaringen met betrekking tot de identiteitsdocumenten van een gebrek aan medewerking aan het onderzoek van uw verzoek tot internationale bescherming. Uit de documenten in verband met het onderzoek van de luchtvaartpolitie blijkt dat u gereisd hebt met een Brits paspoort (PT nr. (...) op naam van T.M., afgegeven in juni '19) en een residence permit type refugee voor het Verenigd Koninkrijk (op naam van T.M., afgegeven op 27 oktober 2018). Beide documenten zijn van een vrouw met de Eritrese nationaliteit en bevatten een foto waarop u staat afgebeeld. Daar u zich aanbood bij de luchtvaartpolitie zonder in het bezit te zijn van deze documenten, legde u ze ook niet voor tijdens het persoonlijk onderhoud. U ontkent dat deze documenten u toebehoren en u beweert niet met deze reisdocumenten te hebben gereisd (notities persoonlijk onderhoud p. 22). U ontkent dat uw foto op de documenten staat, telkens herhaalt u dat u niets van de documenten weet. Gedurende het gehele persoonlijk onderhoud weigert u uit te leggen waarom er kopieën van documenten met uw foto op in het dossier zitten, kopieën die toegevoegd zijn na contact met de luchtvaartmaatschappij waarmee u - zoals bleek uit het onderzoek van de luchtvaartpolitie - reisde. Op deze manier biedt u het CGVS geen reëel zicht op de manier waarop u gereisd hebt en wat uw reële situatie is in uw land van herkomst.

Op basis van de bovenstaande elementen concludeert het CGVS dat u niet geloofwaardig kon maken dat u in april 2020 Eritrea op illegale wijze hebt verlaten.

Het dient benadrukt, dat het feit dat uw Eritrese nationaliteit niet betwist wordt, los staat van de vraag of u uw land van herkomst, namelijk Eritrea, al dan niet illegaal heeft verlaten. Uit het geheel aan bovenstaande vaststellingen, komt naar voren dat uw verklaringen betreffende uw beweerd illegaal vertrek uit Eritrea, niet geloofwaardig bevonden worden. Dit gegeven zijnde, kan enkel besloten worden dat u het land op een legale wijze verlaten heeft. Logischerwijze impliceert dit dat u Eritrea verlaten hebt met de toestemming van de Eritrese autoriteiten, en dat u bijgevolg niet aannemelijk hebt weten te maken dat u vervolging dient te vrezen wegens het door u voorgehouden illegaal vertrek uit het land. Gezien het vrijgesteld zijn van de nationale dienstplicht in het algemeen een voorwaarde is ter verkrijgen van een toestemming om het land op legale wijze te verlaten, kan evenmin aangenomen worden dat u enige vrees dient te koesteren in deze context. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt voorts dat bij terugkeer, na een legaal vertrek uit Eritrea, geen risico bestaat op bestraffing. De termijn waarbinnen iemand naar het buitenland moet reizen wordt vastgelegd, maar men kan op elk willekeurig moment terugkeren.

Onder meer vanwege uw gebrek aan medewerking en uw ongeloofwaardige verklaringen in verband met de documenten waarmee u gereisd hebt, en uw manifeste ontkenning over het bestaan van deze documenten, komt het CGVS tot bovenstaande conclusies. Gezien u beweert dat de reisdocumenten niet van u zijn noch door u werden gebruikt in het kader van uw reis, en u de luchtvaartpolitie of het CGVS

ook niet de kans bood om de authenticiteit van de documenten na te gaan aangezien u zich van deze documenten onttrekt, kan het CGVS niet concluderen dat u reeds internationale bescherming genoot in het Verenigd Koninkrijk. Bijgevolg bestaat er geen element waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving naar uw land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden. Uw situatie zou anders beoordeeld kunnen worden, mocht u hieromtrent meer medewerking tonen en de nodige uitleg en stukken verschaffen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert aan dat de commissaris-generaal ten onrechte besluit dat zij niet voldoet aan de definitie van vluchteling in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

Verzoekster benadrukt hierbij vooreerst dat de commissaris-generaal uitdrukkelijk stelt dat haar Eritrese nationaliteit en herkomst niet kan worden betwist. Evenmin wordt volgens haar betwist dat zij ongeveer achttien jaar oud is en dus Eritrea verliet toen zij nog minderjarig was. Zij stelt formeel te zijn dat zij de waarheid verteld heeft en naar beste vermogen antwoordde op de vragen van de commissaris-generaal.

Verzoekster benadrukt dat zij verklaarde dat zij vanuit Ethiopië met het vliegtuig naar België kwam. De bestreden beslissing stelt dat uit de camerabeelden op de luchthaven blijkt dat verzoekster uitgestapt is uit een vlucht vanuit Kigali (Rwanda) of Entebbe (Oeganda) en aldus liegt over haar reisweg en haar medewerkingsplicht schendt, zodat kan worden aangenomen dat zij Eritrea allicht legaal heeft verlaten en dit afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar beweerde gedwongen inlijving bij het leger, doch gaat verder niet in op de grond van haar verzoek om internationale bescherming, aldus verzoekster. Zij acht dit "*frappant*", waarbij zij toelicht als volgt:

"Verzoekster kan om te beginnen alleen maar samen met Uw Raad vaststellen dat er geen onomstotelijk bewijs wordt bijgebracht van het feit dat verzoekster vanuit RWANDA of OEGANDA naar BELGIË zou zijn gereisd.

De vermeende beelden waarnaar wordt verwezen maken geen deel van het dossier van verweester, zodat verzoekster, haar raadsman én Uw Raad in de onmogelijkheid zijn om dit te verifiëren.

Verzoekster is alleszins van overtuigd dat zij vanuit ETHIOPIË naar BELGIË reisde.

Het was haar neef die alles regelde. Zoals gebruikelijk is in de Eritrese gemeenschap werd verzoekster geleid door haar mannelijke neef, met een minimum aan eigen inbreng. Ze heeft dan ook geen idee hoe de smokelaar heette, hoeveel er aan hem werd betaald, hoe hij de reisdocumenten regelde etc."

Verzoekster herhaalt opnieuw dat haar Eritrese nationaliteit en herkomst en het feit dat zij Eritrea verliet toen zij nog minderjarig was, niet wordt betwist. Zij acht dit belangrijk gezien het een algemeen bekend feit is dat jongeren in Eritrea gedwongen worden ingelijfd. Zij citeert hierbij uit niet-nader gespecificeerde landeninformatie ter staving van deze bewering. Zij acht de kans aldus reëel dat zij zal ingelijfd worden bij een terugkeer naar Eritrea.

Verzoekster voert verder nog aan dat Eritreeërs die terugkeren vanuit Europa vaak vervolgd worden bij hun terugkeer, los van de reden van hun vertrek. Zij citeert hierbij uit landeninformatie van Human Rights Watch (verzoekschrift, stuk 2) ter staving van deze bewering.

Zij besluit hieruit dat de commissaris-generaal niet serieus kan voorhouden dat zij het land niet illegaal heeft verlaten en/of het slachtoffer zou kunnen worden van een gedwongen inlijving in het leger, zodat zij erkend dient te worden als vluchteling. De kans dat zij zal worden ingelijfd of vervolgd is immers meer dan waarschijnlijk, aldus verzoekster.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, voert verzoekster aan dat de commissaris-generaal de verplichting heeft om zowel de algemene veiligheidssituatie en het bestaan van willekeurig geweld, als het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, ten gronde te analyseren. Het is de commissaris-generaal niet toegestaan om elke vorm van bescherming te weigeren omwille van een beweerd ongeloofwaardigheid in verzoeksters relaas, wanneer er zoals *in casu* geen betwisting is over haar herkomst. Aldus meent zij dat, zelfs indien zij tegenstrijdige of ongeloofwaardige verklaringen zou hebben afgelegd, *quod non*, dit niets zou veranderen aan de uiterst onveilige situatie, de onmenselijke en vernederende behandelingen en de politieke en maatschappelijke situatie in Eritrea. Uit de bestreden beslissing blijkt volgens verzoekster dat de commissaris-generaal niet voldaan heeft aan deze verplichting en onvoldoende onderzoek heeft gevoerd. Indien hij dit wel had gedaan, had hij immers vastgesteld dat zij wel voldoet aan de voorwaarden om de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend, aldus verzoekster.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoekster landeninformatie met betrekking tot de situatie in Eritrea (stuk 2) bij het verzoekschrift.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoekster slaagt er niet in haar nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeksters verweer in het verzoekschrift in wezen beperkt blijft tot het volharden in haar verklaringen met betrekking tot haar illegaal vertrek uit Eritrea, haar reisweg vanuit Ethiopië naar België en haar vrees voor gedwongen inlijving in het Eritrese leger, het citeren van landeninformatie en het op algemene wijze minimaliseren van de bevindingen van de commissaris-generaal. Dit verweer is echter niet van die aard om afbreuk te doen aan de pertinente en correcte motieven in de bestreden beslissing, op basis waarvan de commissaris-generaal door de Raad wordt bijgetreden dat verzoekster haar vermeende illegaal vertrek uit Eritrea en haar vrees voor vervolging door de Eritrese autoriteiten niet aannemelijk maakt.

Verzoekster volhardt in haar verzoekschrift dat zij via Ethiopië naar België is gereisd en voert aan dat de camerabeelden van op de luchthaven, op basis waarvan wordt vastgesteld dat zij via een vlucht vanuit Rwanda of Oeganda naar België is gekomen, niet beschikbaar zijn in het administratief dossier, zodat dit niet kan worden geverifieerd. De Raad wijst er evenwel op dat de vaststellingen in de bestreden beslissing gebaseerd zijn op het verslag van de luchthavenpolitie, dat zich in het administratief dossier bevindt (Landeninformatie, stuk 6, nr. 4). Uit dit verslag blijkt dat de luchthavenpolitie uit het bekijken van camerabeelden heeft kunnen afleiden dat verzoekster via een vlucht vanuit Kigali (Rwanda) of Entebbe (Oeganda) is toegekomen in België. Dit verslag is gevoegd bij het proces-verbaal nr. HV.55.RB.PA/1367/2021 dat bijzondere bewijskracht heeft. Verzoekster brengt, blote beweringen daargelaten, geen concrete gegevens of elementen bij die de objectieve vaststellingen van de luchthavenpolitie kunnen weerleggen of ontkrachten. De bestreden beslissing oordeelt aldus terecht dat op basis van de gegevens beschikbaar in het administratief dossier kan blijken dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaring dat zij via Ethiopië naar België is gekomen en geen andere landen heeft aangedaan op haar reisweg. In dit verband dient bovendien nog te worden opgemerkt dat de bestreden beslissing er tevens terecht op wijst dat verzoekster geen vliegticket neerlegde ter staving van haar verklaringen over haar reisweg en dat haar verklaringen dat zij geen vliegticket in haar bezit had bij het nemen van haar vlucht naar België (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 12 en 28), niet aannemelijk zijn. Evenmin slaagde zij er middels haar andere verklaringen in om *in concreto* aannemelijk te maken dat zij via Ethiopië naar België was gereisd, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing dat zij vage en gebrekkige aflegde met betrekking tot onder meer de luchthaven in Ethiopië, de smokkelaar en de voorbereiding van haar reis. Waar zij in het verzoekschrift aanvoert dat de reis geregeld werd door haar neef en zij slechts minimale inbreng had, wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing reeds terecht oordeelde dat dit geen afdoende verklaring of verschoning biedt voor haar lacunaire verklaringen op dit punt. De Raad benadrukt hierbij dat van verzoekster redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij doorleefde en gedetailleerde verklaringen kan afleggen over de wijze waarop zij naar België gereisd is, temeer indien dit elementen betreffen die zij zelf heeft meegemaakt en dus zonder voorafgaande kennis kon ervaren.

Bovendien wijst de Raad erop dat een clandestiene internationale vliegtuigreis een uiterst precare onderneming is. Het is dan ook niet aannemelijk dat verzoekster hierover zo onwetend is en dat zij volgens haar verklaringen niet beter voorbereid werd door haar smokkelaar.

Ten overvloede merkt de Raad nog op dat de vluchtinformatie op basis van de Britse identiteitsdocumenten die gevonden werden op naam van verzoekster en die haar foto bevatten, ook melding maakt van een vlucht vanuit Entebbe naar Brussel (Landeninformatie, stuk 6, nr. 4). Gelet op het geheel van de in het administratief dossier beschikbare informatie, kan de Raad de commissaris-generaal enkel bijtreden dat verzoekster de omstandigheden van haar reisweg naar België niet aannemelijk kan maken. Het staat dus vast dat verzoekster liegt over deze relevante elementen van haar verzoek om internationale bescherming.

Bovendien oordeelde de bestreden beslissing terecht dat verzoeksters verklaringen met betrekking tot haar illegaal vertrek uit Eritrea tevens vaag, lacunair en ongeloofwaardig zijn. In zoverre verzoekster ook hier aanvoert dat haar neef haar reis regelde en zij slechts een minimale inbreng had, merkt de Raad op dat dit verweer ook hier geen afdoende verklaring of verschoning vormt voor haar lacunaire verklaringen op dit punt. In dit verband merkt de Raad op dat uit de vaststellingen in de bestreden beslissing blijkt dat uit verzoeksters verklaringen inzake haar vlucht uit Eritrea een ernstig gebrek aan interesse voor de organisatie van haar reis en een fundamentele onwetendheid over de reisweg die zij zelf heeft afgelegd blijkt, hetgeen niet kan worden verklaard door het feit dat haar neef voornamelijk haar reis regelde. Haar vage en ongeloofwaardige verklaringen en gebrek aan interesse in de organisatie en het verloop van haar illegale vlucht uit Eritrea, zijn niet aannemelijk, temeer gelet op het persoonlijk belang dat zij had bij het welslagen van haar vlucht uit haar land van herkomst, jegens hetwelke zij verklaart een ernstige vrees te koesteren.

Gelet op het geheel van de beschikbare informatie in het administratief dossier, kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal enkel vaststellen dat verzoekster geen zicht poogt te bieden op de wijze waarop zij Eritrea heeft verlaten en de omstandigheden van haar reisweg naar België. De bestreden beslissing oordeelde op basis van deze vaststellingen dan ook terecht dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij Eritrea werkelijk op illegale wijze zou hebben verlaten en dus logischerwijze legaal Eritrea moet hebben verlaten, zodat er bijgevolg geen geloof kan worden gehecht aan haar verklaringen dat zij vervolging vreest door de Eritrese autoriteiten die haar gedwongen zouden willen inlijven bij het leger.

Verzoekster voert in haar verzoekschrift nog aan dat er een reële kans bestaat zij bij een terugkeer naar Eritrea zal worden ingelijfd in het leger, gezien haar Eritrese nationaliteit en het feit dat zij Eritrea verliet toen zij nog minderjarig was en het een algemeen bekend feit betreft dat jongeren gedwongen worden ingelijfd in het Eritrese leger. De Raad wijst er hierbij eerst op dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat verzoekster geen zicht poogt te bieden op haar werkelijke leeftijd. Verzoekster verklaarde immers dat zij geboren werd op 8 februari 2007 (administratief dossier, bijlage 25). Verzoekster vertelt dus bewust manifeste leugens over haar leeftijd, aangezien zij onmogelijk 14 jaar oud is. De beslissing van de Dienst Voogdij van de FOD Justitie vermeldt dat uit leeftijdsonderzoek bleek dat zij 20,8 jaar oud was met een standaarddeviatie van 2,5 jaar. De Britse identiteitsdocumenten die werden aangetroffen op naam van verzoekster en haar foto bevatten, vermelden dat verzoekster geboren zou zijn op 3 november 1995 (Landeninformatie, stuk 6, nr. 4). Gelet op haar ongeloofwaardige en misleidende verklaringen op dit punt, maakt zij niet aannemelijk dat zij Eritrea als minderjarige heeft verlaten. Hoe dan ook merkt de Raad op dat verzoekster met haar verweer in het verzoekschrift voorbijgaat aan de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissing dat, gezien verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij Eritrea op illegale wijze heeft verlaten en zij aldus logischerwijze legaal uit Eritrea vertrok, en het vrijgesteld worden van de nationale dienstplicht in het algemeen een voorwaarde is om toestemming te verkrijgen om het land op legale wijze te verlaten, niet kan worden aangenomen dat verzoekster, een vrees voor gedwongen inlijving dient te koesteren in haar land van herkomst. De door verzoekster bijgebrachte informatie kan geen afbreuk doen aan deze vaststelling. Evenmin brengt zij enig concreet element bij waaruit blijkt dat zij bij een terugkeer naar Eritrea toch zou worden ingelijfd in het leger. Verzoekster maakt aldus op geen enkele wijze *in concreto* aannemelijk dat zij een vrees voor gedwongen inlijving heeft bij een terugkeer naar Eritrea.

Verzoekster voert verder nog aan dat, los van de reden van haar vertrek, zij bij haar terugkeer vanuit Europa zal worden vervolgd door de Eritrese autoriteiten. De Raad wijst er in dit verband op dat uit de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 6, nr. 2) blijkt dat er bij een terugkeer na legaal vertrek, zoals kan worden aangenomen in het geval van verzoekster, geen risico bestaat op bestraffing en dat personen die legaal het land hebben verlaten, ook terugkerende migranten, zonder problemen kunnen terugkeren.

Verzoekster brengt in dit verband nog informatie bij van Human Rights Watch (verzoekschrift, stuk 2), die echter minder recent is dan de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert. Hoewel uit deze informatie blijkt dat asielzoekers bij een gedwongen terugkeer naar Eritrea worden ondervraagd over hun vlucht, kan hieruit niet worden afgeleid dat iedere persoon die terugkeert uit Eritrea een gegronde vrees voor vervolging heeft dan wel een reëel risico op ernstige schade loopt bij een terugkeer naar Eritrea, temeer gelet op de informatie van de commissaris-generaal waaruit blijkt dat personen die Eritrea legaal hebben verlaten zonder problemen kunnen terugkeren. De Raad merkt hierbij nog op dat uit het voorgaande blijkt dat verzoekster geen zicht biedt op de redenen waarom en de wijze waarop zij Eritrea heeft verlaten. Gezien kan worden aangenomen dat verzoekster op legale wijze haar land van herkomst zou hebben verlaten en zij bijgevolg niet aannemelijk maakt dat zij vervolging vreesde door de Eritrese autoriteiten, maakt zij niet aannemelijk dat zij bij een terugkeer een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren door de Eritrese autoriteiten. Indien verzoekster meent dat zij daadwerkelijk een vrees koestert vanwege de Eritrese autoriteiten bij een terugkeer, kan bovendien redelijkerwijze worden aangenomen dat zij de Belgische instanties belast met het onderzoek naar haar verzoek om internationale bescherming op een correcte wijze zou inlichten over haar problemen en de wijze van vertrek uit haar land van herkomst, *quod non in casu*.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Er werd vastgesteld dat uw Eritrese nationaliteit, en het feit dat u werkelijk van Eritrea afkomstig bent, niet betwist kan worden. Het dient echter benadrukt dat het feit dat uw Eritrese nationaliteit niet betwist wordt, los staat van de vraag of u uw land van herkomst, namelijk Eritrea, al dan niet illegaal heeft verlaten. Immers, indien u Eritrea niet illegaal zou hebben verlaten, kan niet ingezien worden om welke redenen u een vrees zou koesteren bij terugkeer naar Eritrea. In dit opzicht dient opgemerkt, dat u door uw ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot uw reisweg, allerm minst geloofwaardig heeft weten te maken dat u Eritrea werkelijk illegaal heeft verlaten.

Ten eerste zijn uw verklaringen over uw manier van reizen naar Europa tegenstrijdig met de vaststellingen die gebeurden na uw aankomst op de luchthaven van Zaventem. U beweert dat u in Ethiopië een vlucht hebt genomen naar België (notities persoonlijk onderhoud p. 5) en dat u nog nooit in een ander land geweest bent dan Eritrea en Ethiopië (notities persoonlijk onderhoud p. 26). Uit het verslag opgemaakt door de luchtvaartpolitie op 12 april 2021 blijkt dat, gebaseerd op de camerabeelden, u op een vlucht afkomstig vanuit Kigali/Entebbe zat, en dus niet op een vlucht vanuit Ethiopië. U maakt nergens gewag van via Oeganda of Rwanda gereisd te hebben, en geconfronteerd met deze informatie herhaalt u enkel tot twee maal toe dat u van niets weet, en dat u enkel weet dat u in Ethiopië was. De verantwoordelijkheid berust op u om duidelijkheid te scheppen over de plaatsen waar u overal geweest bent alvorens u naar België kwam en aangezien u beweert ook geen tussenstop te hebben gemaakt voor u naar Brussel kwam (notities persoonlijk onderhoud p. 28) slaagt u er niet om een duidelijk en waarheidsgetrouw beeld te geven. Gezien het belang van uw reisweg in de beoordeling of u al dan niet op illegale wijze Eritrea hebt verlaten, is het noodzakelijk dat u kan verklaren hoe u op een vlucht afkomstig uit Kigali terecht bent gekomen. U verklaart echter enkel dat u vanuit Ethiopië gereisd bent. U werd gevraagd om uit te leggen van welke luchthaven in Ethiopië u dan wel gereisd zou hebben (notities persoonlijk onderhoud p. 5), maar u weet de naam niet van deze luchthaven. Vervolgens antwoordde u ook nog foutief op de vraag in welke stad de luchthaven gelegen is, want hoewel 'Lafto' een deel van Addis Abeba is, is dit niet het stadsdeel van Addis Abeba waar de luchthaven gelegen is. Op geen enkele manier slaagt u er in om aannemelijk te maken dat u conform uw verklaringen, vanuit Ethiopië naar België reisde. Naar het einde van het persoonlijk onderhoud toe werd u nogmaals de kans geboden om meer informatie te verschaffen over uw beweerde vertrek uit Ethiopië, zo werd u nogmaals de naam van de luchthaven gevraagd, en u werd zelfs de kans geboden om uit te leggen hoe de luchthaven van Ethiopië er dan uitzag. U antwoordde echter enkel dat het een groot gebouw is, wat een beschrijving van zowat elke luchthaven is, en waarmee u zeker niet aantoonde dat u ooit op een luchthaven van Ethiopië was (notities persoonlijk onderhoud p. 28). Verder kon u ook niet vertellen met welke luchtvaartmaatschappij u naar België vloog, of hoe het logo van de luchtvaartmaatschappij er uit zag of welke kleur het vliegtuig had. De verklaring dat u niet goed gekeken hebt, verschoont u er niet van om hier niet alle informatie te geven die u zich kan herinneren. U beweert immers op dat moment alleen in een vliegtuig te zitten op weg naar Europa, waarbij u al uw familieleden achterlaat. Een dergelijke gebeurtenis moet een indruk op u hebben achtergelaten, en er kan van u verwacht worden dat u toch iets hierover kan vertellen.

Met betrekking tot uw vertrek uit Ethiopië legde u verder nog andere gebrekkige verklaringen af. U kan geen vliegticket voorleggen waarmee u naar België reisde (notities persoonlijk onderhoud CGVS p. 12) en beweerde later zelfs dat u geen vliegticket bij zich had bij aankomst in België (notities persoonlijk

onderhoud CGVS p. 28). De reis vanuit Ethiopië zou in hadden zijn geweest van een smokkelaar, maar deze smokkelaar is niet mee naar België gevlogen (notities persoonlijk onderhoud p. 28), dus dan hebt u logischerwijze zelf stappen moeten ondernemen om te boarden, door de douane te gaan. Geconfronteerd met het feit dat u dan toch zeker in het bezit had moeten zijn van een vliegticket, houdt u vol dat u niets bij de hand had en dat u van niets weet (notities persoonlijk onderhoud p. 28). Eerder beweerde u nog dat de smokkelaar u zou hebben 'binnengelaten' doorheen de controle op de luchthaven, maar hoe hij dat gedaan zou hebben, kan u dan weer niet vertellen (notities persoonlijk onderhoud p. 11). Wat betreft de smokkelaar die u zou geholpen hebben om op een vlucht naar België te komen, kan u ook niet vertellen wat de naam van de smokkelaar is, hoewel hij u opwachtte aan de luchthaven (notities persoonlijk onderhoud p. 11). Het is inderdaad mogelijk dat uw neef in Ethiopië die smokkelaar geregeld zou hebben gehad, maar dan nog kan er van u verwacht worden dat u verklaringen over deze smokkelaar kan afleggen. Ter voorbereiding van uw vertrek zou u ook niets moeten doen om bijvoorbeeld reisdocumenten in orde te brengen (notities persoonlijk onderhoud CGVS p.24) en u moest enkel opdagen op de luchthaven om daar de smokkelaar te ontmoeten. Het is niet aannemelijk dat er aan uw vertrek niet meer voorbereiding vooraf ging, waarvan u op de hoogte zou moeten zijn. U maakt immers een internationale - zelfs intercontinentale - vliegreis wat toch de nodige voorbereiding en documentatie vereist.

Dat u op een dergelijke manifeste wijze ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw reis naar België ondermijnt volledig de geloofwaardigheid van de omstandigheden waarin u beweert Eritrea te hebben verlaten. U beweert immers van Eritrea naar Ethiopië gevlucht te zijn en geen andere landen bezocht te hebben, dus al zeker niet Oeganda of Rwanda. Daar het niet geloofwaardig is dat u effectief vanuit Ethiopië naar België gevlogen bent en u ook niet meewerkt om duidelijkheid te scheppen over uw effectieve reis, heeft dit een negatieve weerslag op de beoordeling van uw beweerde illegale vlucht uit Eritrea.

Wat betreft uw beweerde vertrek uit Dekemhare en Eritrea dient daar ook de vaststelling te worden gemaakt dat uw verklaringen op bepaalde cruciale vlakken de nodige mate van detail en doorleefdheid ontbreken. Ten eerste kan u wederom niet meer de naam zeggen van de smokkelaar die u geholpen heeft om Eritrea te verlaten (notities persoonlijk onderhoud p. 19). Gevraagd naar hoeveel u de smokkelaar moest betalen, kan u ook dat niet zeggen, het zou allemaal geregeld zijn via uw neef en uw moeder. Net zoals bij uw verklaringen over uw reis vanuit Ethiopië naar België, laat u het na om duidelijkheid te scheppen over de persoon wie u begeleidde in uw reis. Dat u zelfs uw moeder nooit gevraagd zou hebben hoeveel u/uw familie moest betalen aan de smokkelaar voor de reis, toont een passiviteit aan ten opzichte van uw eigen lot die niet aannemelijk is (notities persoonlijk onderhoud p. 19). Naar uw eigen verklaringen bent u ook zeer onvoorbereid vertrokken, u nam geen geld mee en zelfs geen documenten, want daar had u niet aan gedacht (notities persoonlijk onderhoud p. 19). Van iemand die zijn land ontvlucht kan er wel een meer doordachte verklaring verwacht worden waarom hij aan zo een tocht begint zonder documenten mee te nemen. Wat verder ook weinig aannemelijk is, is dat de smokkelaar u met de auto vanuit Dekemhare meenam in het midden van de nacht. U beweert immers zelf dat er in het midden van de nacht geen auto's rondrijden (notities persoonlijk onderhoud p. 21), wat dus die ene auto dan ook extra moet doen opvallen in de stad op dat uur van de dag. Vanuit Mai Edaga zouden jullie dan te voet zijn verder gegaan, maar waarom jullie dan de auto achterlieten weet u niet, u zou het de smokkelaar ook weer niet gevraagd hebben (notities persoonlijk onderhoud p. 21). U hebt dan nog verder een tocht van ongeveer een dag te voet afgelegd vanaf Mai Edaga, en gevraagd wat u is bijgebleven van deze tocht, kan u enkel zeggen dat jullie Mai Aini in de verte hebben zien liggen (notities persoonlijk onderhoud p. 21-22).

Tot slot getuigen uw verklaringen met betrekking tot de identiteitsdocumenten van een gebrek aan medewerking aan het onderzoek van uw verzoek tot internationale bescherming. Uit de documenten in verband met het onderzoek van de luchtvaartpolitie blijkt dat u gereisd hebt met een Brits paspoort (PT nr. (...)) op naam van T.M., afgegeven in juni '19 en een residence permit type refugee voor het Verenigd Koninkrijk (op naam van T.M., afgegeven op 27 oktober 2018). Beide documenten zijn van een vrouw met de Eritrese nationaliteit en bevatten een foto waarop u staat afgebeeld. Daar u zich aanbood bij de luchtvaartpolitie zonder in het bezit te zijn van deze documenten, legde u ze ook niet voor tijdens het persoonlijk onderhoud. U ontkent dat deze documenten u toebehoren en u beweert niet met deze reisdocumenten te hebben gereisd (notities persoonlijk onderhoud p. 22). U ontkent dat uw foto op de documenten staat, telkens herhaalt u dat u niets van de documenten weet. Gedurende het gehele persoonlijk onderhoud weigert u uit te leggen waarom er kopieën van documenten met uw foto op in het dossier zitten, kopieën die toegevoegd zijn na contact met de luchtvaartmaatschappij waarmee u - zoals

bleek uit het onderzoek van de luchtvaartpolitie - reisde. Op deze manier biedt u het CGVS geen reëel zicht op de manier waarop u gereisd hebt en wat uw reële situatie is in uw land van herkomst.

Op basis van de bovenstaande elementen concludeert het CGVS dat u niet geloofwaardig kon maken dat u in april 2020 Eritrea op illegale wijze hebt verlaten.

Het dient benadrukt, dat het feit dat uw Eritrese nationaliteit niet betwist wordt, los staat van de vraag of u uw land van herkomst, namelijk Eritrea, al dan niet illegaal heeft verlaten. Uit het geheel aan bovenstaande vaststellingen, komt naar voren dat uw verklaringen betreffende uw beweerd illegaal vertrek uit Eritrea, niet geloofwaardig bevonden worden. Dit gegeven zijnde, kan enkel besloten worden dat u het land op een legale wijze verlaten heeft. Logischerwijze impliceert dit dat u Eritrea verlaten hebt met de toestemming van de Eritrese autoriteiten, en dat u bijgevolg niet aannemelijk hebt weten te maken dat u vervolging dient te vrezen wegens het door u voorgehouden illegaal vertrek uit het land. Gezien het vrijgesteld zijn van de nationale dienstplicht in het algemeen een voorwaarde is ter verkrijgen van een toestemming om het land op legale wijze te verlaten, kan evenmin aangenomen worden dat u enige vrees dient te koesteren in deze context. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt voorts dat bij terugkeer, na een legaal vertrek uit Eritrea, geen risico bestaat op bestraffing. De termijn waarbinnen iemand naar het buitenland moet reizen wordt vastgelegd, maar men kan op elk willekeurig moment terugkeren.

Onder meer vanwege uw gebrek aan medewerking en uw ongeloofwaardige verklaringen in verband met de documenten waarmee u gereisd hebt, en uw manifeste ontkenning over het bestaan van deze documenten, komt het CGVS tot bovenstaande conclusies. Gezien u beweert dat de reisdocumenten niet van u zijn noch door u werden gebruikt in het kader van uw reis, en u de luchtvaartpolitie of het CGVS ook niet de kans bood om de authenticiteit van de documenten na te gaan aangezien u zich van deze documenten onttrekt, kan het CGVS niet concluderen dat u reeds internationale bescherming genoot in het Verenigd Koninkrijk. Bijgevolg bestaat er geen element waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving naar uw land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden. Uw situatie zou anders beoordeeld kunnen worden, mocht u hieromtrent meer medewerking tonen en de nodige uitleg en stukken verschaffen."

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet. Verzoeksters verwijzing naar de "uiterst onveilige situatie, de onmenselijke en vernederende behandelingen en de politieke en maatschappelijke situatie" in Eritrea is onvoldoende concreet om een nood aan internationale bescherming vast te stellen wat verzoekster betreft. Verzoekster voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Bijgevolg maakt verzoekster niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juni tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP